

**Plan voor de aanleg van een tweetal demonstratievakken
ter verbetering van de gezette steenbekleding op de
dijkvakken Koningin Emmapolder en Van Alsteinpolder**

Versie 3
8 mei 1998

001935 1998 PZDT-P-98299

KSMPLAN VOOR AANLEG VAN TWEETAL PROEF

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding
2. De huidige dijk langs de Koningin Emmapolder en de Van Alsteinpolder
3. Uitgangspunten voor de aanpassing van de bekleding
4. Voorgestelde aanpassing in de twee demonstratievakken
5. Effecten op de omgeving
6. Procedure en besluitvorming
7. Geraadpleegde literatuur
8. Bijlagen

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Een groot deel van de Nederlandse zeedijken wordt aan de zeezijde beschermd tegen golven door een glooiing met een toplaag van zetsteen. Deze bekledingen zijn in het verleden grotendeels ontworpen op basis van ervaring. Sinds 1983 wordt door de Technische Adviescommissie voor de Waterkeringen (TAW) onderzoek verricht naar de sterkte van deze gezette steenbekledingen. Op grond van dit onderzoek is voor de Leidraad Toetsen op Veiligheid in 1996 een aantal toetsingsregels opgesteld. Uit een vervolgonderzoek op basis van deze toetsingsregels is gebleken dat de huidige steenbekledingen op een groot deel van de zeedijken niet voldoen aan de normen.

Om dit probleem op te lossen is het Project Zeeweringen opgestart. Binnen de projectorganisatie werken Rijkswaterstaat, de Zeeuwse Waterschappen en de Provincie Zeeland samen. De taak van het Project Zeeweringen is het verbeteren van de met steen beklede onderdelen van het buitentalud van de zeedijken in Zeeland op de plaatsen waar dat nodig is. Daarbij worden de zeedijken langs de Westerschelde als eerste aangepakt.

Vanuit het Project Zeeweringen is er behoefte om in relatie tot de toekomstig uit te voeren verbeteringswerken een aantal mogelijke constructie-varianten in de praktijk te onderzoeken. Eén van de alternatieven van bekledingen die toepasbaar lijkt, is een kleipakket van voldoende dikte en kwaliteit (in plaats van een steenbekleding). Hierbij wordt ervan uitgegaan dat een deel van het kleipakket als "vegetatielaag" en een deel als "waterkeringslaag" dienst doet. De vegetatielaag kan door weersinvloeden en begroeiing uiteenvallen. Tijdens de eerste winterstormen zal daaraan dan wellicht erosie ontstaan. Bij volgende stormen wordt eventueel de waterkeringslaag (bestaande uit goede klei) bereikt, die tegen de berekende golfaanval bestand is. Gezien het ontbreken van ervaring met deze constructie op het gebied van onderhoud en begroeiing, is het plan om dit in een tweetal vakken te demonstreren.

1.2 Doel van dit rapport

Zoals in de voorgaande paragraaf is aangegeven, gaat dit plan in op de voorgestelde aanpassing van de gezette steenbekleding in een tweetal demonstratievakken. Deze demonstratievakken liggen in het dijkvak langs de Koningin Emmapolder en de Van Alsteinpolder in Zeeuwsch Vlaanderen. De demonstratievakken hebben ieder een lengte van circa 300 meter en liggen ten oosten en ten westen van Emmadorp. Dit plan bevat de benodigde informatie voor de besluiten die in het kader van de aanpassing van de bekleding moeten worden genomen. Dat betekent dat op basis van dit plan enerzijds de gelegenheid tot inspraak wordt geboden en anderzijds het besluit over de aanpassing van de huidige bekleding in beide demonstratievakken zal worden genomen. De gehele procedure wordt in hoofdstuk 6 nader toegelicht. Het plan geeft een vertaling en een samenvatting van onderliggende studies en technische uitwerkingen van het ontwerp van de aangepaste bekleding.

1.3 Besluitvorming

Dit plan is opgemaakt door het Projectbureau Zeeweringen. Het ontwerp-besluit gebaseerd op dit plan wordt door het Dagelijks Bestuur van het Waterschap Hulster Ambacht vastgesteld. De inspraakverordening van het Waterschap regelt dat er gelegenheid tot inspraak is. Het ontwerp-besluit zal gedurende 4 weken ter inzage liggen. Vervolgens wordt het ontwerpbesluit voorgelegd aan de Algemene vergadering.

1.4 Leeswijzer

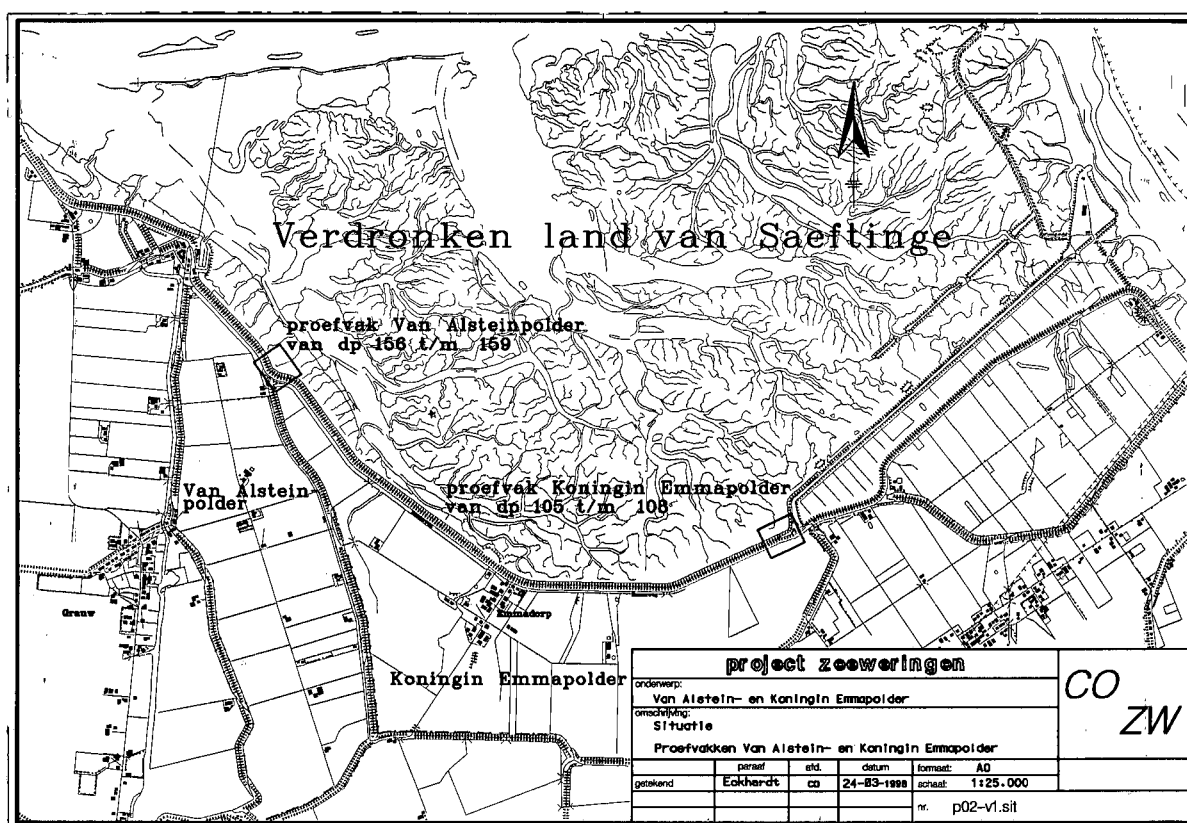
In het voorliggende plan wordt eerst in hoofdstuk 2 de huidige dijk en de aanleiding voor de aanpassing van de huidige bekleding in het kort beschreven. Vervolgens worden in hoofdstuk 3 de randvoorwaarden en uitgangspunten waar de nieuwe bekleding aan moet voldoen op een rij gezet.

Daarna worden in hoofdstuk 4 de voorgestelde aanpassing uiteengezet en in hoofdstuk 5 de effecten daarvan op de omgeving beschreven. In hoofdstuk 6 wordt tenslotte de procedure die dit plan zal doorlopen beschreven.

2. De huidige dijk langs de Koningin Emmapolder en de Van Alsteinpolder

2.1 De huidige dijk

De twee demonstratievakken maken deel uit van de dijk langs de Koningin Emmapolder en de Van Alsteinpolder. De lengte van elk demonstratievak bedraagt circa 300 meter; zij grenst aan het buitendijks gelegen natuurgebied 'Het Verdronken Land van Saeftinge'. Het vak voor de Koningin Emmapolder ligt tussen dijkpaal 105 en dijkpaal 108 nabij het Emmaplateau. In het gedeelte waarin dit demonstratievak is gesitueerd komt zeer veel veeq voor. Het andere demonstratievak ligt op de overgang tussen de Koningin Emmapolder en de Van Alsteinpolder tussen dijkpaal 156 en dijkpaal 159. In dit gedeelte komt nauwelijks of geen veeq voor. De situatie is schematisch weergegeven in Figuur 1. Het beheer van de dijk berust bij het Waterschap Hulster Ambacht.

Figuur 1. Ligging van de demonstratievakken

Opbouw en bekleding van de dijk

Het buitendijks gelegen natuurgebied ligt op circa NAP+2,75 m en sluit direct aan op het buitentalud met een helling van 1:4. Het buitentalud is beneden de NAP+3,75 m verdedigd door betonblokken op een dunne kleilaag. De betonblokken worden aan de teen door een betonband en een rij perkoenpalen opgesloten. Boven de betonblokken wordt het talud verdedigd door een grasmat en een 0,8 m dikke kleilaag. Onder de kleilaag bestaat de kern van de dijk uit zand. Op een hoogte tussen NAP+6,25 m en NAP+6,75 m ligt een ongeveer 7,5 m brede buitenberm (bijlage 1).

[The text in this section is extremely faint and illegible due to low contrast and noise. It appears to be a large block of text, possibly a list or a series of paragraphs, but the individual words and sentences cannot be discerned.]

Natuurwaarden

- **Huidige waarde**

Langs het dijkvak ligt aan de **buitendijkse zijde** een belangrijk schorgebied 'Het Verdronken Land van Saeftinghe'. Dit natuurgebied is op grond van de Natuurbeschermingswet als een beschermd natuurmonument aangewezen. Het beheer van dit gebied berust bij 'Het Zeeuws Landschap'. In de lagere delen van het gebied komen voornamelijk slijkgras, zeebies en riet voor. Op de hogere delen groeien vooral schorrezoutgras, kweldergras en zeeaster. De schorren worden begraasd door runderen. In de winter overwinteren in het gebied tienduizenden ganzen en eenden. In het oostelijk deel met uitgestrekte rietvelden broeden vogels als de waterral, het blauwborstje en de bruine kiekendief.

Het buitendijkse gebied direct voor de dijk ligt min of meer op dezelfde hoogte als het gemiddeld hoogwater.

Boven de gemiddelde hoogwaterlijn, worden op de dijk langs Saeftinghe 1 tot 3 soorten zoutplanten aangetroffen. Geen van deze soorten staan op de zogenaamde Rode Lijst. De Rode Lijst bevat o.a. de plantensoorten in Nederland die speciale aandacht behoeven teneinde hun voorkomen in ons land veilig te stellen.

- **Potentiële waarde**

Het buitentalud ligt **boven gemiddeld hoogwater** en heeft de potentie voor het bereiken van een hogere natuurwaarde. Bovendien wordt het dijkvak ecologisch geschikt geacht voor het aanleggen van een zogenaamde 'groene dijk' of een zogenaamde 'kleidijk'. Bij een groene- of een kleidijk ontbreekt een harde bekleding, welke doorgaans bestaat uit betonelementen. Voor zowel een groene- als een kleidijk bestaat de bekleding van de dijk (het buitentalud) uit een dik kleipakket. Bij een groene dijk maakt een soortenrijke vegetatie met een goede doorworteling onderdeel uit van de veiligheid. Bij een kleidijk is het kale kleipakket op zich in staat om voor de veiligheid te zorgen. Eventuele vegetatie op de kleidijk is een afgeleide maar geen doel op zich.

Landschap

Het landschap van dit dijkvak wordt gekenmerkt door het buitendijks gelegen natuurgebied 'Het Verdronken Land van Saeftinghe'. Aan de binnendijkse zijde is er sprake van een uitgestrekt agrarisch polderlandschap. Ongeveer halverwege het dijkvak ligt Emmadorp aan de binnenteen.

Cultuurhistorische waarden

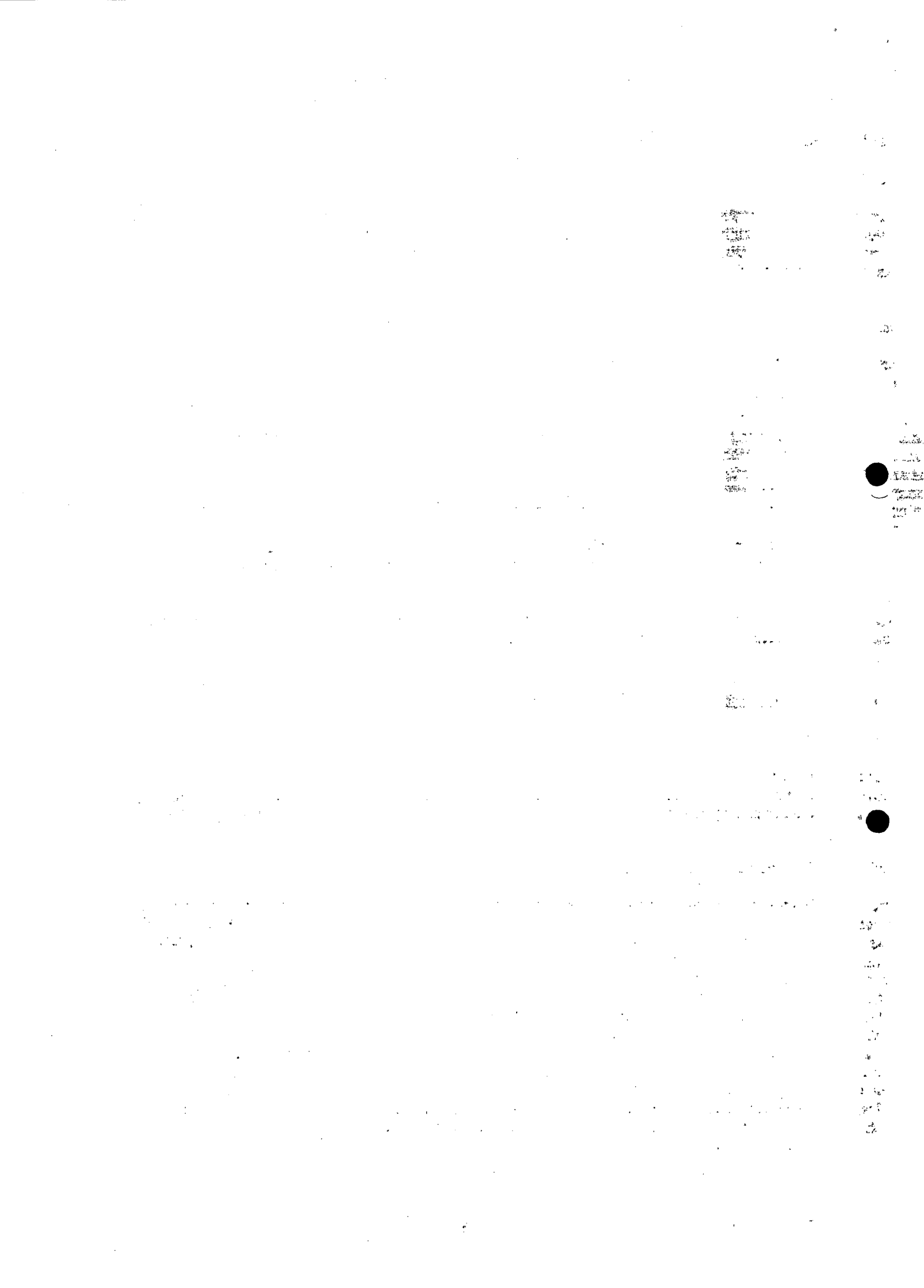
Het dijkvak waar de proefvakken deel van uitmaken is in 1983 in het kader van de Deltawet versterkt. Ter plaatse van de demonstratievakken zijn geen cultuurhistorische waarden in het geding.

Woon- en leefmilieu, recreatie en landbouw

Zoals eerder is aangegeven wordt het binnendijkse gebied grotendeels gekenmerkt door agrarisch gebruik, en is er geen sprake van dijkrecreatie.

2.2 Toetsing van de bekleding op het buitentalud van de huidige dijk

De sterkte van de bekleding van de dijk moet voldoen aan bepaalde normen om te zorgen dat de dijk voldoende veiligheid biedt. De huidige bekleding van de dijk is getoetst aan de hand van regels die zijn opgenomen in de Leidraad Toetsen op Veiligheid. Uit de toetsing is gebleken dat de bekleding op het buitentalud, bestaande uit betonblokken op klei en de hier boven gelegen grasmat tot aan de buitenberm, niet voldoet aan de normen en daarom moet worden aangepast. De blokken zijn te licht en de kleilaag te dun.

3. Uitgangspunten voor de aanpassing van de bekleding

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de uitgangspunten beschreven die gehanteerd zijn bij het ontwerp van de voorgestelde aanpassing van de bekleding in de twee demonstratievakken. Op basis van deze uitgangspunten zijn de benodigde technische berekeningen en de verschillende keuzen voor de aanpassing van de huidige bekleding van het dijkvak gemaakt.

3.2 Uitgangspunten voor de dijkvakken Koningin Emmapolder en Van Alsteinpolder

- De dijk moet het achterliggende land bescherming bieden tegen overstromingen. Er is wettelijk vastgelegd dat de dijk sterk genoeg moet zijn om niet te bezwijken tot aan de fysieke omstandigheden die een kans van voorkomen van 1/4000 per jaar hebben. De bekleding van het buitentalud maakt onderdeel uit van de dijk, zodat deze veiligheidsnorm ook hiervoor geldt. Gerekend wordt met een maatgevende waterstand tot NAP+6,50 m, een bijbehorende golfhoogte tot 1,58 m en een golfperiode tot 5,4 seconden.
- Omdat over grote lengte van het dijkvak vrij veel veek (aanspoelsel) voorkomt, kan een goede grasmat niet worden gegarandeerd. De veiligheid moet dan ook geheel door het kale kleipakket (kleidijk) kunnen worden gewaarborgd. Hierbij dient uit onderhoudsoogpunt enige mate van erosieschade toelaatbaar te zijn.
- In 2001 wordt bezien of de dijkbekleding voor heel Saeftinghe definitief op sterkte moet worden gemaakt en wordt een beslissing genomen op welke wijze dit wordt gerealiseerd en of de vakken daarin passen. De ervaringen met het demonstratievak zullen hierbij worden meegenomen.
- Zowel bij het ontwerp als bij de uitvoering dient zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met het buitendijks gelegen natuurgebied en dienen de voorschriften uit de vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet in acht genomen te worden.

4. Voorgestelde aanpassing in de twee demonstratievakken

4.1 Inleiding

Voorgesteld wordt om in de twee demonstratievakken een kleipakket als verdediging van het buitentalud aan te brengen. Dit kleipakket wordt tussen de buitenberm en het buitendijks aanwezige maaiveld aangebracht. In dit hoofdstuk wordt een korte toelichting gegeven op de voorgestelde constructie.

4.2 Taludhelling en bermbreedte

Uitgaande van de onder paragraaf 3.3 genoemde uitgangspunten en randvoorwaarden is op basis van de huidige beschikbare kennis berekend dat een taludhelling van 1:6 voor het gedeelte beneden de buitenberm het meest optimaal is. Bij een steiler talud dan 1:6 neemt de dikte van het kleipakket door een hogere golfbelasting aanzienlijk toe, terwijl bij toepassing van een flauwer talud de afname van de dikte van het kleipakket slechts gering is. Door het verflauwen van het huidige talud moet de teen van de dijk ongeveer 8 m naar buiten worden verplaatst. Omdat dit ten koste zou gaan van het buitendijks gelegen beschermde natuurgebied, zijn aanvullende berekeningen gemaakt m.b.t. de golfoploop. De golfoploop is o.a. afhankelijk van de bermbreedte en de taludhelling. Uitgaande van het huidige dijkprofiel (bermbreedte van 7,5 m en taludhelling 1:4) is berekend dat bij een verflauwing van de taludhelling tot 1 : 6 de bermbreedte tot 6.1 m kan worden teruggebracht om eenzelfde golfoploop te bereiken. De maximale golfoploop is berekend op 1,75 m zodat bij een actuele kruinhoogte van NAP+9,20 m de overhoogte van de dijk circa 1 m is en ook na versmallen van de buitenberm zo blijft. Het versmallen van de buitenberm heeft als voordeel dat de teen geen 8 m maar 6,6 m naar buiten moet worden verplaatst.

4.3 Dikte kleilaag en kwaliteit

Voor het bepalen van de dikte van de kleilaag geldt als uitgangspunt dat de kleilaag voldoende weerstand moet kunnen bieden tegen een belasting onder maatgevende omstandigheden. Ook indien in hetzelfde seizoen door een eerdere storm al enige erosieschade is opgetreden. Op basis van de huidige beschikbare kennis is de dikte van de kleilaag als volgt vastgesteld:

- de benodigde kleilaagdikte onder maatgevende omstandigheden bedraagt 2,0 m
- de benodigde kleilaagdikte om eerdere erosieschade op te vangen bedraagt 0,5 m

De kwaliteit van het 2 meter dikke kleipakket moet behoren tot de categorie 'erosiebestendige' klei [1]. Daarnaast worden aan de klei nog eisen gesteld t.a.v. het organische stofgehalte, het zoutgehalte en het kalkgehalte. Bij het verwerken worden ook eisen gesteld aan het watergehalte van de klei. Om een goede verdichting te krijgen wordt de klei in lagen van maximaal 0,40 m aangebracht en ieder afzonderlijk verdicht.

Daarnaast is het streven om zoveel mogelijk materialen welke bij de verbetering vrijkomen te hergebruiken. De kleilaag welke thans op het buitentalud ligt, is van dusdanige kwaliteit (gestructureerd) dat deze niet in de 2 m dikke kleilaag verwerkt mag worden. Wel is deze klei uitermate geschikt om als toplaag te fungeren en wordt daarom in een laag van 0,5 m over de 2 m dikke erosiebestendige kleilaag aangebracht.

Ten behoeve van transport i.v.m. onderhoud aan de kleilaag worden over 3,5 m breedte doorgroeistenen op de buitenbermen gelegd. De doorgroeistenen worden afgestrooid met grond. Op de bijlagen 2 en 3 zijn de dwarsprofielen van de te maken oplossingen getekend.

5. Effecten op de omgeving

5.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de gevolgen van de aanpassing van de bekleding in de twee demonstratievakken. Deze gevolgen worden aangegeven vanuit het perspectief van natuurwaarden, landschap, cultuurhistorie, recreatie, woon- en leefmilieu en landbouw.

5.2 Natuurwaarden

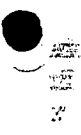
De bekleding van deze dijkgedeelten dient te worden aangepast. Dit leidt tot negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. De vegetatie (met aanwezige fauna) wordt vernietigd dan wel aanzienlijk verstoord. Deze effecten kunnen echter niet worden voorkomen. Ze zullen optreden bij elk bekledings alternatief. Bij het voorgestelde alternatief is deze verstoring slechts van tijdelijke aard. Door het hergebruiken van de bestaande kleilaag met de daarin voorkomende vegetatie als toplaag op het 2 m dikke kleipakket, zal herstel van de natuurwaarde snel verlopen. Ook de door het verflauwen van het talud noodzakelijke ingreep in het buitendijks gelegen natuurgebied en de negatieve effecten daarvan, zijn van tijdelijke aard.

Bovendien zal in tegenstelling tot het huidige dijkbeheer, op de demonstratievakken geen veek meer worden opgeruimd. De vestiging van vegetatie daarop kan dan ook blijvend zijn. Tevens is het waterschap bereid een maai- en bemestingsbeleid toe te passen gericht op optimale ontwikkeling van de vegetatie. Eventuele inzaaiing van de vakken gebeurt in overleg met de beheerder van het schor.

In verband met mogelijke verstoring van vogels tijdens de broedperiode door geluidsoverlast in het buitendijks gelegen natuurgebied, worden de werkzaamheden pas na 1 juli gestart. Daarnaast dienen de werkzaamheden omstreeks half september te worden afgerond in verband met de overwintering van watervogels in het gebied.

Omdat beide demonstratievakken in de directe nabijheid van een dijkovergang liggen, vindt het transport van materieel en materiaal over de buitenberm slechts over de lengte van een demonstratievak plaats.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

5.3 Landschap

Bij de keuze met betrekking tot de ligging van beide demonstratievakken, heeft het argument 'een minimale verstoring van het landschap' een belangrijke rol gespeeld. Zo is het westelijk gelegen demonstratievak ter plaatse van een in de dijk gelegen bocht gepland en grenst het oostelijk gelegen demonstratievak aan het Emmaplateau. Daarmee wordt tevens bereikt dat de vakken in lengterichting weinig zullen opvallen. Door het verflauwen van het talud en het ontstaan van diverse soorten vegetaties hierop, ontstaat een meer natuurlijke overgang tussen het buitendijks gelegen natuurgebied en het bovenbeloop van de dijk.

5.4 Cultuurhistorie

Aangezien geen cultuurhistorische waarden ter plaatse van beide vakken aangetroffen worden, is een beschrijving van de effecten daarop niet aan de orde.

5.5 Recreatie

Ter plaatse waar beide demonstratievakken gesitueerd zijn, vindt geen recreatie plaats en is in verband met het beschermd natuurgebied ook niet gewenst. Een beschrijving van mogelijke effecten daarvan is dan ook niet aan de orde.

5.6 Woon- en leefmilieu

De negatieve effecten op het woon- en leefmilieu hebben vooral te maken met de eventuele geluids- en verkeersoverlast tijdens de uitvoering van de werkzaamheden. Bebouwingsconcentraties bevinden zich op meer dan 1 kilometer van de vakken, zodat geluidsoverlast tijdens de uitvoering niet plaatsvindt. Verkeersoverlast veroorzaakt door aan en afvoer van materieel en materiaal zal voor een groter gebied gelden. Door het in overleg met lokale belanghebbenden zorgvuldig kiezen van de aan- en afvoerroutes, kan de overlast zoveel mogelijk worden beperkt. In de besteksfase zal de opdrachtgever in overleg met het Waterschap onderzoeken hoe hier praktische invulling aan zal worden gegeven. In verband met mogelijke schade (vergoeding) worden de wegen vooraf en na afloop van de werken geïnspecteerd.

5.7 Landbouw

Tijdens de uitvoering zullen delen van de dijk niet gebruikt kunnen worden. De beheerder zal de pachters van de dijk daaromtrent informeren.

6. Procedure en besluitvorming

Op grond van de inspraakverordening van het Waterschap krijgt na vaststelling van het ontwerp-dijkverbeteringsplan eenieder de gelegenheid zijn/haar zienswijze op dit besluit kenbaar te maken. Vervolgens zal het ontwerpplan met de binnengekomen inspraakreacties en de visie van het Dagelijks Bestuur op deze reacties ter vaststelling worden behandeld door de Algemene Vergadering van het waterschap. Eventueel zullen de reacties voor het Waterschap aanleiding kunnen zijn het plan bij de vaststelling aan te passen.

Na het besluit van het Dagelijks Bestuur van het Waterschap Hulster Ambacht wordt het plan op 15 mei 1998 gepubliceerd. Het plan ligt ter inzage tot en met 14 juni 1998. De behandeling van de Algemene vergadering zal plaatsvinden op 22 juni 1998. De uitvoering zal op zijn vroegst starten na 1 juli 1998, maar dient uiterlijk voor 1 augustus te zijn aangevangen.

Parallel daaraan wordt de procedure ten behoeve van het verkrijgen van een vergunning op grond van de Natuurbeschermingswet doorlopen.

7. Geraadpleegde literatuur

- 1) A.M. van Berchum, J. Coosen, A.J.M. Meijer (1995). Natuurvriendelijke waterkeringen langs de Westerschelde; handreiking voor integraal beheer. In opdracht van: Rijksinstituut voor Kust en Zee. Bureau Waardenburg bv, Culemborg.
- 2) Bouwdienst Rijkswaterstaat (1997). Milieu-inventarisatie zeekeringen Westerschelde(dijktrajecten gepland voor '98 en '99). ZEEW-R-97013.
- 3) Grondmechanica Delft (1997). Inventarisatie sterkte gezette taludbekledingen in Zeeland. Rapport 362070/46. In opdracht van: RWS-DWW. Delft.
- 4) Technisch rapport klei voor dijken, Technische Adviescommissie voor de Waterkeringen, mei 1996, Delft.
- 5) Provincie Zeeland (16 december 1994). Keren-Tij-Twee - Milieubeleidsplan 1995.- 1998.
- 6) RWS-RIKZ (september 1997). Golfrandvoorwaarden op de Westerschelde gegeven een 1/4000 windsnelheid (concept).
- 7) J.T.C.M. Sprangers, A.M. van Berchum. Potentiële natuurwaarden op zeedijken bij verschillende renovatie-alternatieven: Bijdrage voor de afwegingsmethodiek bij het groot onderhoud van zeedijken (in voorbereiding): Landbouwuniversiteit, Wageningen / RIKZ, Middelburg.

8. Bijlagen

- 1) Algemeen dwarsprofiel
- 2) Dwarsprofiel 'Van Alsteinpolder'
- 3) Dwarsprofiel 'Koningin Emmapolder'

Aan
Waterschap Hulster Ambacht
t.a.v. de [REDACTED]
Postbus 6
4560 AA HULST

cc
Provincie Zeeland
t.a.v. Gedeputeerde Staten

50 + [REDACTED]

Van [REDACTED] Doorkiesnummer
01 [REDACTED] 3
Datum 13 mei 1998 Bijlage(n)
1 plan + 5x3 tekeningen
Onderwerp
Plan voor de aanleg van een tweetal demonstratievakken versie 3

Het bijgaande wordt u toegezonden

☐ conform afspraak	☐ gaarne reactie voor
☐ met verwijzing naar	☐ om te behouden
☐ met verzoek de behandeling over te nemen	☐ gaarne retour voor
☐ met verzoek om advies	☐ met dank voor inzage
☐ met verzoek om commentaar	☐ conform verzoek retour
☐ te uwer informatie	
☒ Correcties aangebracht, <u>geen</u> inhoudelijke wijzigingen.	

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]
[REDACTED]

Projectleider Techniek

Projectbureau Zeeweringen
Postadres p/a postbus 114, 4460 AC Goes
Bezoekadres p/a waterschap Zeeuwse Eilanden,
Piet-Heinstraat 77 Goes

Telefoon (0113) 24 13 70
Telefax (0113) 21 61 24

Het project Zeeweringen wordt uitgevoerd i.s.m. de Zeeuwse waterschappen en de provincie Zeeland.
Vanaf NS station richting centrum, na 150 m. rechts.